

Statsregnskabet for 1864—66, idet den fjerde Statsrevisor, som var fraværende, altid har faaet Tilfigelse til Møderne, vel ikke sendt til Bornholm, men derimod til en Mand her i Byen, som han havde opgivet skulde modtage Tilfigelserne for ham. Videre kunde Statsrevisionen jo ikke komme; det var jo fuldstændig pphjst umuligt for den at tvinge et Medlem, der opholdt sig paa Bornholm, til at møde i dens Fællesmøder: I § 6 af Statsrevisionens Instrux hedder det derhos: „Vinder et Udvalgt ikke Tilslutning hos Fleertallet, er vedkommende Statsrevisor dog berettiget til at fordrø det uforandret optaget i Betænkningen, men det paaligger da Fleertallet at ledsage det med sine Mobbemærkninger.“ Den Betænkning, som den fraværende Statsrevisor havde afgivet med Hensyn til Marineministeriet, vilde han altsaa i ethvert Tilfælde have kunnet forlange uforandret optaget i Statsrevisionens Betænkning, saaledes som den her er optagen. Forsaavidt som de andre Statsrevisorer ere berettigede til at ledsage Betænkningen fra den enkelte Statsrevisor med deres Mobbemærkninger, og det er blevet gjort gjældende, at den Reservation, som de tre andre Statsrevisorer i nærværende Tilfælde have taget i Begyndelsen af Afdelingen „Marineministeriet“, altsaa ikke kan bethyde Andet, end at de have været affaarne fra at ledsage den med deres Mobbemærkninger, fordi det naturligtvis ikke var muligt for de tre andre Statsrevisorer at gennemgaae Marineministeriets Regnskab saaledes i Detaillen, som vedkommende fjerde Statsrevisor havde gjort det, da er det ganske vist, at Reservationen ikke bethyder Andet, og jeg skal derfor gjerne tilstaae, at den heller ikke i mine Tanker har synderligt at bethyde. Imidlertid staaer den for at angive Grunden til, at de øvrige Statsrevisorer have seet sig affaarne fra muligt at ledsage denne Deel af Betænkningen med deres Mobbemærkninger. Dette vilde have kunnet finde Sted, hvis alle Statsrevisorerne havde været tilstede i de Møder, hvori Marineministeriets Regnskab blev behandlet, men det har, som sagt, ikke kunnet være Tilfældet. Jeg troer altsaa ikke, at der kan gøres de tre andre Statsrevisorer nogen Bebreidelse i saa Hens-

seende, da de jo ikke have kunnet gjøre det Umulige.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til disse Bemærkninger af det høitæredede Medlem, der nu fattø sig, kun udtale, at det er langt fra, at Udvalget har villet gjøre Statsrevisionen nogen Bebreidelse, og en saadan Bebreidelse kunde da i ethvert Tilfælde ikke hvile paa de tre Statsrevisorer's Hoved. Jeg skal indskrænke mig til denne Bemærkning, netop fordi det forekommer mig, at den Opfattelse, som er bleven gjort gjældende fra Udvalgets Side med Hensyn til Betydningen af den Anmærkning, der er tilføjet Statsrevisionens Betænkning over Marineministeriets Regnskab, saa temmelig blev tiltraadt af det æredede Medlem, der jo selv har medunderskrevet Anmærkningen.

Floug: Jeg skal ikke indlade mig nærmere paa det lange Synderregister, som det har været Statsrevisionens lidet lystelige Arbejde at skulle skrive op for Krigsministeriet, og som det æredede Udvalg har haft det heller ikke meget lystelige Arbejde at gennemgaae. Det nyhatter jo ikke synderligt at tale om de Summer, der engang ere givne ud, thi vi faae dem ikke der ved igjen. Det kan jo heller ikke nægtes, at der for en heel Deel af de i nærværende Sag omhandlede Udgifter har ligget i det Mindste nogen Undskyldning for den brugte Afserd i Forholdene. Der er imidlertid dog to Punkter, hvor Undskyldningen virkelig synes mig at være saa ringe, at Udgifterne ikke godt kunne tillades at passere, dersom Statsrevisionens Arbejde og Rigsdagens Decision af dens Betænkning overhovedet skal have Noget at bethyde. Jeg sigter her ved til de Udgifter, som findes omhandlede under Indstillingspunkterne 10 og 15. Jeg mener dog ikke den hele Udgift under Indstillingspunkt 10. Jeg vil lade det passere, at man har holdt Intendanturbejtentene til Disposition indtil den 31te Marts 1865; men det var derimod ogsaa, som baade Statsrevisionen og Udvalget har udtalt, fuldkomment ulovligt, at de ere holdte til Disposition ud over den Tid, uden at man har søgt Bevilling dertil. Rigsdagen var, som bekjendt,